Під жовтими хмарами
ворон над містом кричить,

Притулку шукає на дереві
ніч одпочить.

А жінка з Цзіньчжоу
од кросен своїх не встає,

Прозору парчу
невідомо для кого снує.

Спинила свій човник,
а ниті пливуть золоті...

Як гірко їй ніч ночувати
в журбі й самоті!